

Kleuren in de eredienst

In de vroeg-christelijke kerk was de kleding de maatschappelijk gebruikelijke kleding. Met name de welgestelde Romeinse burger droeg witte kleding. In de bijbel is wit een feestkleur en de kleur van de reinheid. Daarom worden witte gewaden als gebedsmantels gebruikt. Op afbeeldingen uit de Oude Kerk zien we dat de voorgangers witte kleding dragen. Toen de kerk maatschappelijk aanvaard werd en aanzien kreeg kwam er meer kleur en ritueel, vooral op feestdagen. Daardoor werd een feestdag extra herkenbaar. Paus Innocentius III gaf rond 1200 regels voor het gebruik van kleuren in de eredienst: wit voor de feestdagen, rood voor de martelaarsdagen, zwart voor de boetedagen en groen voor de dagen die over bleven.

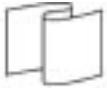
In de Reformatie werd alles vergeestelijkt. Versiering (kleur, kleed en beeld) leidde alleen maar af en werd afgeschaft. Dit gold niet voor alle kerken van de Reformatie. De Lutherse en de Anglicaanse kerk kenden wel kleuren. In de 20e eeuw komt er onder invloed van de liturgische beweging weer belangstelling voor kleuren en symbolen in de kerken van de Reformatie.

Groen is de kleur van de hoop, van het groen in de natuur dat met leven te maken heeft. Liturgisch gezien is groen de tijd dat er geen feesten zijn (groen=niets te doen).

Rood is de kleur van het bloed van de martelaren en van de vlam van de Geest. Rood wordt gebruikt op Palmzondag bij het gedeelte van de Intocht in Jeruzalem (daarna Paars) op Pinksteren en bij bevestiging van ambtsdragers.

Wit is de feestkleur, het symboliseert ook de zuiverheid. Wit wordt gebruikt in de Kersttijd (Kerst-Epifanie), de Paastijd (Pasen-Pinksteren, Pinksteren zelf=Rood).

Paars is de kleur van de inkeer (ook gebruikt voor boetedoening en rouw). (Purper is de kleur voor een koninklijk gewaad.) Paars wordt als liturgische kleur gebruikt in de weken van de Advent en in de 40 dagen- of lijdenstijd, de voorbereidingstijd voor Pasen).

Rozerood: Half Kerst en Paas (3e Advent en 4e v/d 40-dagentijd)